

[Udenrigsministeren.]

koslovakiet frafaldt at give møde, og ministeriets tilsagn om at overveje sagen kunne herefter anses for bortfaldet.

Af *Grünbaum* til landbrugsministeren (21. august 1968):

„Kan ministeren give nærmere oplysning om indholdet af den aftale, der er truffet med landbruget om kompensation for undladelse af at kræve prismæssig justering af hjemmemarkedspriserne på mejeriprodukter m. m., herunder oplysning om aftalens varighed, beløbets størrelse og dets fordeling samt om de pristalsmæssige konsekvenser af ordningen?“

Begrundelse.

Regeringen har ikke hidtil givet hverken folketinget eller offentligheden nogen redegørelse for den med landbruget indgåede aftale. Dette kan ikke anses for rimeligt. Der er fra anden side tilgået offentligheden visse oplysninger om denne aftale, blandt andet er beløbet 125 mill. kr. nævnt, ligesom det er sagt, at aftalen løber fra marts 1968 til marts 1969, og landbruget har nu, efter hvad der er meddelt i pressen, anmodet om udbetaling af et beløb på ca. 100 mill. kr. Landbrugsministeren bør derfor nu fremkomme med den nødvendige orientering om aftalens nærmere indhold, og det må i den forbindelse også være af væsentlig interesse at få oplysning om de pristalsmæssige følger af, at prisforhøjelserne erstattes af offentlige tilskud.

Landbrugsminister *Peter Larsens* svar (26. august 1968):

I henhold til § 4, stk. 1, i lov nr. 256 af 9. juni 1967 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. er landbruget berettiget til efter indstilling fra Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger at få hjemmemarkedspriserne for flæsk, okse- og kalvekød, fjerkrækød og æg forhøjet i takt med stigningen i landbrugets produktionsomkostninger for de pågældende varer.

Da regeringen ved sin tiltrædelse var stærkt interesseret i at holde prisniveauet i ro, optog den forhandlingen med landbrugets organisationer om en midlertidig udsættelse

af de prisforhøjelser, som landbruget havde ret til, eftersom hjemmemarkedspriserne ikke havde været omkostningsreguleret siden midten af 1967.

Resultatet af forhandlingerne blev, at landbruget erklærede sig rede til at stille krav om prisforhøjelser i bero indtil 1. marts 1969. Til gengæld skulle statskassen udrede et beløb, som man er enedes om at ansætte til 125 mill. kr., dog således at beløbet reduceres med de ca. 25 mill. kr., der medgår som tilskud til yngre landmænd i henhold til lov nr. 232 af 6. juni 1968. Denne lov blev, som det vil erindres, gennemført som et led i de forhandlinger, der blev ført mellem regeringen og landbruget vedrørende forbedring af likviditeten.

De ca. 100 mill. kr. er endnu ikke stillet til rådighed for landbruget, men regeringen vil søge finansudvalgets tilslutning til, at beløbet kan udbetales. Beløbet agtes tilført den i § 7, stk. 2, i fornævnte lov nr. 256 af 9. juni 1967 omhandlede fond, landbrugets dispositionsfond, og anvendt i overensstemmelse med de regler, der er godkendt for denne fond til afsætningsfremmende foranstaltninger.

De pristalsmæssige konsekvenser af ordningen lader sig ikke beregne med sikkerhed, men blev anslået til at være af størrelsesorden 0,75 points.

Af *Kurt Brauer* til statsministeren (23. august 1968):

„Agter ministeren at drage omsorg for, at den danske stat vil yde støtte til „strandede“ czekiske turister, således at de kan opnå en rimelig betænkningstid med hensyn til eventuel hjemrejse, og vil ministeren sørge for, at eventuelle ansøgninger om asyl behandles hurtigt?“

Statsminister *Hilmar Baunsgaards* svar (28. august 1968):

Jeg kan besvare det stillede spørgsmål bekræftende. Allerede den 22. august, dagen efter besættelsen af Czekoslovakiet, gav man den herværende czekiske ambassade tilsagn om enhver fornøden bistand til „strandede“ czekiske statsborgere. Ambassaden oplyste imidlertid, at den på daværende tidspunkt ikke var bekendt med noget umiddelbart behov, som ambassaden ikke selv kunne løse. For alle eventualiteters